

[Hans Nielsen.]

højtærede Statsminister, en ædel Skikkelse i fattige Klæder. Billedet er i og for sig ikke saa galt. Jeg vil ikke fordriste mig til, jeg lille Mand, for at bruge et kendt Udtryk, at give det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gode Raad, jeg vil kun sige til ham, at hin meget omtalte Gud Herkules valgte den ædle Skikkelse i de fattige Klæder, og han valgte ikke forkert. Det ærede Medlem skulde vælge paa samme Maade.

Formanden: Da det ærede Medlem omtalte den forrige Regerings Handlinger, føjede han hertil Ordet „Røvertogt“. Jeg finder, at det er for stærkt et Udtryk at bruge.

Madsen-Mygdal: Det plejer jo at være saaledes, at ved Tillægsbevillingslovforslagets tredie Behandling benyttes Lejligheden til en mere almindelig Drøftelse af den foreliggende Situation og til et Tilbageblik over den forløbne Vinters Rigsdagsarbejde. Jeg finder imidlertid ikke Anledning til at gaa ind paa Enkeltheder og skal bestræbe mig for at fatte mig i størst mulig Korthed. Mange Ord og lange Taler betyder kun lidt, i Virkeligheden *intet* i den dybt alvorlige Situation, som vort Land erhvervsmæssigt befinder sig i, og Rigsdagens Arbejde under den nuværende Regerings Ledelse og Resultaterne af dette Arbejde er der ikke Grund til at spille mange Ord paa. Resultaterne er baade faa og smaa, og de er navnlig ganske betydningsløse overfor de vigtige og vanskelige Opgaver af særlig Art, som Tiden netop nu stiller Lovgivningsmagten overfor.

Den økonomiske Situation, vort Land befinder sig i, er i Dag vanskeligere og Udsigterne for Fremtiden mørkere end nogen Sinde. Nærved halvandet Hundredetusinde arbejdsduelige Mænd og Kvinder er stødt ud i Arbejdsløshedens Ulykke, og to Hundredetusinde Landmænd arbejder i Dag under Vilkaar, der er af den Beskaffenhed, at et meget stort Tal af dem har Sammenbrudet af deres Hjem og Virksomhed umiddelbart foran sig, og alle de øvrige, de, der kan holde det gaende endnu en Tid, altsaa den mere velstillede Del af Landbostanden — ja, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tager ganske fejl, hvis han tror, at det er Spekulationer af den Art, han insinuerede, der optager Sindet —, vil i Løbet af forholdsvis kort Tid være ude af Stand til at klare Dagen og Vejen, de er derimod nærmere i Stand til at udregne,

hvornaar ogsaa de er færdige, hvis den nuværende Tilstand fortsættes.

Ogsaa i Byernes Erhvervsliv mærkes Dag for Dag Misforholdet mellem det alt for høje kunstige Prisniveau og Befolkningens Købeevne. Overalt føles dette Misforhold som et knugende Tryk over hele Erhvervslivet. Men trods den stadig fortsatte Nedgang i Nationens faktiske Indtægter tilstræber den nuværende Regering at opretholde de samme offentlige Udgifter og endogsaa forøge dem paa en Tid, da det mere end noget andet er Skattelettelser og ikke øgede Skattebyrder, Befolkningen trænger til. Og sideløbende dermed sker der det, at vi her i Landet gennem Organisationernes Aftaler fastholder et Prisniveau baade for Arbejdsydelser og for Varer, som Befolkningens stærkt formindskede Købeevne aldeles ikke svarer til, og som derfor uvægerlig maa føre ind i en stadig stigende Arbejdsløshed.

For 4 Aar siden — det var den 2. April 1928, altsaa om et Par Dage er det netop 4 Aar siden — stod den nuværende højtærede Statsminister paa denne Plads og talte den daværende Regering haarde Ord til, fordi denne Regering efter hans Opfattelse intet foretog sig for at modvirke den Krise, som Landet den Gang efter hans Mening befandt sig i. I Virkeligheden var nu Forholdene den Dag, i Foraaret 1928, slet ikke saa slemme, i hvert Fald var de jo ganske anderledes, end de er nu; baade Byernes og Landets Erhvervsvirksomheder havde den Gang gode eller i hvert Fald taalelige Vilkaar for deres Arbejde, og Arbejdsløsheden var under det halve af, hvad den er i Dag. Alligevel var den højtærede Statsminister den Gang ikke bange for at tale om, at Tilstanden var forfærdende; han udmaalede det hele i de mørkeste Farver, og vendt til den daværende Regering udtalte han bl. a. følgende — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere nogle enkelte Sætninger, de findes paa Sp. 6253 i Folketingstidenden for 1927—28:

„... det er vor Overbevisning, at denne Tilstand kan ændres af Samfundsmagten ... Der kan sættes Folk i Arbejde, og der kan skabes nye Erhverv; der kan skabes nye Afsætningsmuligheder, og der kan skabes bedre Konkurrenceevne hos de Erhverv, der findes her i Landet. Ja, selv om man skulde betale Tilskud eller betale for at arbejde paa Lager, eller hvad man nu hitter paa, vilde det alligevel samfundsmæssigt set